

उदाहृतः” या० सू० । “पुरुषं शास्त्रं दिव्य-
मादिदेवमजं विभुम्” गीता । “वासुदेवो ब्रह्मानुरादि-
देवः पुरन्दरः” विष्णुस० “आदिः कारणं देव इत्यादि-
देवः दानादिगुणवान् वा” भा० “देवोदानात्दीपनात्
भवतीति” यास्कोक्तदेवशब्दनिरुक्तिभाषित्य भाष्ये तथोक्तम् ।
आदिदेव पु० कर्म० । हरिण्यकशिपौ दैत्ये तस्य देतेः
प्रथमजत्वात्तथात्वम् । “एक एव दितेः पुत्रः हरिण्यक-
शिपुः पुरा” भा० आ०प० ६५ अ० । आदिदैत्योमहा-
वीर्यो हरिण्यकशिपुः पुरा” भा० व०प० १०४ अ० ।
आदिन् त्रि० अतीति अद-णिनि । भक्तके । स्त्रियां ङीप् ।
आदिनव पु० आदीनवस्य पु० वेदे ह्रस्वः । आदीनशब्दार्थे “आ-
दिनव” प्रतिदीप्ते हतेनास्मा अभिचर” अथ० ७, ११०, ४ ।
आदिपर्जनं न० आदि आद्यं पर्वम् । महाभारतान्तर्गते आद्ये
पर्वणि । “इत्येतदादिपर्वोक्तं प्रथमम्ब्रह्मविस्तरम्” भा० आ० ।
आदिपुराणं न० आदि आद्यं पुराणम् कर्म० । पुराणभेदे
सर्वेषामष्टादशानां पुराणानामुपपुराणानाम्नादादिभूते चतु-
र्लक्षात्मके ब्रह्मनिर्मिते पुराणभेदे । नारदपुराणे
उपसंहारपादशेषे मरीचिं प्रति ब्रह्मवाक्यम् “अष्टादश-
मनौपस्य सारात् सारतरं द्विज ! । ब्रह्माण्डञ्च चतुर्लक्षं
पुराणत्वेन पठते । तदेव व्यस्य गदितमत्नाष्टादशधा पृथक् ।
पाराशर्येण मुनिना सर्वेषामपि मानद” । वस्तुप्रहाय
तेनैव मुनेनां भावितात्मनाम् । सत्तः श्रुत्वा पुराणानि
लोकेभ्यः प्रचकाशिते । मुनयो धर्मशोलास्ते दीनानुग्रह-
कारिणः । मया चेदं पुराणन्त वसिष्ठाय पुरोदितम् तेन
शक्तिसुतायोक्तं जातृकर्णाय ते न च । व्यासोलब्धा
ततश्चैतत् प्रभञ्जनसुखोद्गतम् । प्रभाषीकृत्य लोकेऽस्मिन्
प्रावर्त्तयदनुत्तमम्” तथा च व्यासोक्तब्रह्माण्डन्तु द्वादश-
साहस्रं तस्यैव संक्षेपार्थप्रतिपादकम् । एवञ्च तस्यैव
चतुर्लक्षात्मकस्य सर्वपुराणमूलतया आद्यात्वात् आदि-
पुराणत्वम् । देवल्लोके तु आदिपुराणस्य शतकोटिलोकात्म-
कता यथोक्तं तत्रैव । प्रथमपादे मरीचिं प्रति ब्रह्मवाक्यम् ।
“शृणु ब्रह्म ! प्रश्रयामि पुराणानां ससृज्यम् । यस्मिन् ज्ञाते
भवेज्ज्ञातं वाङ्मयं सचराचरम् । पुराणमेकमेवासीत्
सर्वकल्पेषु मानद ! । चतुर्वर्गस्य वीजञ्च शतकोटिसुवि-
स्तरम् । प्रवृत्तिः सर्वशास्त्राणां पुराणादभवत्ततः ।
कालेन यसनं दृष्ट्वा पुराणस्य महासतिः । हरिव्यास
स्वरूपेण जायते च युगे युगे । चतुर्लक्षप्रमाणेन द्वापरे
द्वापरे सदा । तदष्टादशधा कृत्वा भूलोके निर्दिशत्यपि ।

अद्यापि देवल्लोके तु शतकोटिसुविस्तरम् अस्त्येव तस्य
सारस्तु चतुर्लक्षेण वर्धते” एवञ्च तदानीं लोकप्रसिद्धचतु-
र्लक्षात्मकस्य ब्रह्माण्डनामकपुराणान्तरस्यैव व्यासप्रणीत
चतुर्लक्षात्मकाष्टादशपुराणानामादिभूतत्वादादिपुराणत्वेन प्र-
सिद्धमासीत् । तच्च क्रमशः उच्छिन्नप्रायं संस्कृत शालायान्तु
तस्य स्वल्पांशमात्रस्य सत्त्वेऽपि सर्वांशस्य प्रायशः कुत्वापी-
दानोमत्ताभात् न तत्रत्यप्रतिपाद्यविषया वर्स्ययितुं शक्याः ।
हेमाद्रि साधवादिभिरादित्यपुराणान्ना बहूनि वचनानि
लिखितानि । तेषां काळे च तत्पुराणस्य प्रचार आसीत्
क्रमशः इदानीमुच्छिन्नप्रचारतया समग्रलाभासम्भवः इति
तत्रत्यप्रतिपाद्यविषयप्रदर्शनादुपरतमस्माभिः ।
आदि(पु)पुरुष पु० आदौ पुरि देहे वसति वस-उषन्
स्वेनात्मना पूरयति जगत् पूर-उषन् वा पु० वा ह्रस्वः ।
आदिजीवे ऽहरिण्यगर्भे शनारायणे च । “ते च प्रापुरु-
दन्वन्” बुबुधे चादिपु(पू)रुषः रघुः । “दैत्ये श्वरसभां गत्वा
पाणिं संसृश्य पाणिना । दैत्यानामादिपुरुषः सरारिर्दिति-
नन्दनः” भा० व०प० २७१ अ० । ह्रस्वाभावे पूरुषोऽप्यत्र
“तमर्घ्यमर्षादिकयादिपूरुषः” साधः ।
आदिभव पु० आदौ भवतीति भू-अच् । ऽहरिण्यगर्भे
“हरिण्यगर्भः समवर्त्तताम्” इति श्रुतौ तस्याप्रभवत्वोक्तेः
तथात्वम् । शसर्वस्यादिः कारणं भवति । सर्वस्य
कारणभूततयाविभूते ऽविष्णौ च “रसातलादादिभवेन
पुंसां” रघुः २ अग्रजमात्रे त्रि० ।
आदिम त्रि० आदौ भवः आदि+डिभच् । आदौ भवे ।
आदिमत् त्रि० आदिरस्यस्य मत्पु स्त्रियां ङीप् । आदि-
युक्ते ऽसकारणे २ आदिसीमायुक्ते च ।
आदिराज पु० आदिराद्योराजा टच् समा० । पृथुनामके
नृपतौ तस्य राज्ञामादित्वात्तथात्वम् तत्कथा भाग० ४ स्क०
“अथ तस्य पुनर्विप्रैरुपलस्य महीपतेः । बाह्यां
मय्यमानाभ्यां मिथुनं समपद्यत । तद्दृष्ट्वा मिथुनं जात-
विस्मया ब्रह्मवादिनः । जसुः परमसंतुष्टा विदित्वा
भगवत्कलाम् । एष विष्णोर्भगवतः कला भुवनपालिनी ।
इयञ्च लक्ष्मीसंभूतिः पुरुषस्यानपायिनी । क्षतियः प्रथमो
राज्ञां पुमान् प्रथयिता यशः । पृथुनां स महाराजोम-
विष्यति पृथुश्रवाः” । तस्य वेणुसेत्यर्थः ।
आदिवराह पु० आदिराद्यो वराहः । यज्ञवराहरूपेणा-
विभूते विष्णोरवतारभेदे तत्कथा “ततो सहात्मा
मनसा दिव्यं रूपमचिन्तयत् । किं तु रूपमहं